

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

22 grudnia

№ 110.

Rok 1924.

Treść: 985.	Ustawa z dnia 3 grudnia 1924 r. o zaliczeniu gminy Krzeszowice do miejscowości, podlegających galicyjskiej ustawie gminnej z dnia 3 lipca 1896 r.	1495
986.	Ustawa z dnia 3 grudnia 1924 r. o uzupełnieniu dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach	1495
987.	Ustawa z dnia 3 grudnia 1924 r. w przedmiocie pobierania od dłużników b. rosyjskich Banków Ziemskich Włociańskiego i Szlacheckiego specjalnego dodatku na pokrycie kosztów administracyjnych, związanych z likwidacją spraw tych Banków na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.	1496
988.	Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 grudnia 1924 r. w sprawie udzielenia koncesji na budowę i eksploatację kolei żelaznych prywatnych użytku publicznego z Zagłębia Węglowego Dąbrowskiego i Śląskiego do Inowrocławia, Łaska—Brodnicy i Warszawy	1496
989.	Rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 11 grudnia 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianie „taksy komisowego” pobieranego przez ajencje celne kolei państwowych	1497

985.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 3 grudnia 1924 r.

o zaliczeniu gminy Krzeszowice do miejscowości, podlegających galicyjskiej ustawie gminnej z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. Ust. Kraj. № 51).

Art. 1. Gminę Krzeszowice powiatu chrzanowskiego zalicza się do miejscowości, podlegających galicyjskiej ustawie gminnej z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. U. Kraj. № 51) z temi zmianami i uzupełnieniami, jakie wynikają z ustaw późniejszych.

Art. 2. Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

986.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 3 grudnia 1924 r.

o uzupełnieniu dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach (Dz. P. P. P. № 14, poz. 177).

Art. 1. Po art. 4 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach (Dz. P. P. P. № 14, poz. 177) wprowadza się art. 4-a treści następującej:

„Art. 4-a. Za rozpatrywanie obrazów filmowych i wystawianie legitymacyj filmowych pobierane będą na rzecz Skarbu Państwa opłaty, których wysokość ustalać będą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydawane w porozumieniu z Ministrem Skarbu.”

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

987.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 3 grudnia 1924 r.

w przedmiocie pobierania od dłużników b. rosyjskich Banków Ziemskich Włociańskiego i Szlacheckiego specjalnego dodatku na pokrycie kosztów administracyjnych, związanych z likwidacją spraw tych Banków na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1. Celem pokrycia kosztów administracyjnych, związanych z likwidacją działalności b. rosyjskich państwowych Ziemskich Banków Szlacheckiego i Włociańskiego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, dłużnicy tych Banków przy wpłacaniu przypadających od nich z tytułu amortyzacji zaciągniętego długu rat bieżących i zaległych oraz przy przedterminowej spłacie całej pożyczki winni uiszczać na rzecz Państwowego Banku Rolnego dodatek administracyjny w wysokości, ustanowionej zgodnie z § 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. w sprawie zmian w ustawie z dn. 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 43 poz. 450).

Art. 2. Do czasu rozpoczęcia ściągania od dłużników b. rosyjskich Banków Ziemskich Włociańskiego i Szlacheckiego drugiej raty amortyzacyjnej przerachowanych na złote pożyczek, koszty administracyjne, związane z likwidacją tych pożyczek, będą pokrywane z budżetu Ministerstwa Reform Rolnych. Wydatkowane z tego budżetu kwoty mają być zwrócone przez Państwowy Bank Rolny z wpływów z tytułu dodatku administracyjnego, pobieranego od dłużników bankowych wraz z ratami amortyzacyjnymi.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Reform Rolnych: *W. Kopczyński*

988.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 15 grudnia 1924 r.

w sprawie udzielenia koncesji na budowę i eksploatację kolei żelaznych prywatnych użytku publicznego z Zagłębia Węglowego Dąbrowskiego i Śląskiego do Inowrocławia, Łaska—Brodnicy i Warszawy.

Na mocy art. 3 ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dz. U. R. P. № 83, poz. 646) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów, powziętą dnia 5 grudnia 1924 roku stanowią co następuje:

§ 1. Firmie „Tri” Towarzystwo Robót Inżynierskich, Towarzystwo Akcyjne w Poznaniu, inż. Olechowi Stelmachowskiemu w Poznaniu, inż. Władysławowi Jakubowskiemu i inż. Bolesławowi Walkiewiczowi w Warszawie, firmie „Société Générale d'Entreprises, Société Anonyme” w Paryżu i firmie „Schneider et Cie” w Paryżu nadaje się koncesję na budowę i eksploatację następujących kolei żelaznych prywatnych normalnotorowych użytku publicznego.

1) Kalety—Herby—Wieluń—Opatówek względnie Błaszki—Inowrocław z odnogą z Wielunia do stacji kolejowej Podzamcze względnie Hanulin.

2) Chorzów—Wojkowice (Ujeście)—Łask z odnogami:

a) z Grodzca do stacji kolejowej Dąbrówka Mała względnie innej stacji na szlaku kolejowym Szopienice—Chorzów,

b) z Wojkowic do stacji kolejowej Strzemieszyce Radomskie,

c) z Wojkowic do stacji kolejowej Zagórze,

d) z Wojkowic do stacji kolejowej Żąbkowice,

e) z Wojkowic do stacji kolejowej Gołonóg,

f) z Wojkowic do stacji kolejowej Strzemieszyce Warszawskie.

3) Ciechomice — Płock — Brodnica.

4) Wojkowice — Opoczno — Warszawa z połączeniem stacji tej kolei w Warszawie z państwowymi stacjami kolejowymi rozrządową i osobową węzła warszawskiego na lewym brzegu Wisły.

5) Południowej wewnętrznej obwodowej linii kolejowej węzła warszawskiego, łączącej stację końcową kolei Wojkowice — Opoczno — Warszawa ze stacją rozrządową węzła warszawskiego na prawym brzegu Wisły z mostem przez Wisłę i bocznica na na lewym brzegu Wisły do Solca.

§ 2. Koncesji na budowę i eksploatację poimienionych kolei udziela się na lat ośmdziesiąt jeden.

§ 3. Koncesjonariuszom przyznaje się prawo do wyjednania zgodnie z przepisami obowiązującymi zarządzeń przymusowego wywłaszczenia nieruchomości, potrzebnych do budowy kolei, z wyłączeniem dróg publicznych oraz urządzonych ulic i placów miejskich.